

Manifest de la comunitat educativa per la solidaritat entre els pobles
Aturem el genocidi a Palestina! Prou Complicitat!
Pau, drets socials i llibertats a tot arreu!

El passat divendres 17 de gener una delegació del govern sionista israelià i de la milícia palestina de Hamàs van signar a Qatar un acord d'alto el foc que va entrar en vigor el diumenge 19 de gener a les 12 h del migdia (hora catalana). Un acord en primera fase que ha de propiciar noves converses i que esperem i desitgem que permeti avançar cap a la fi de l'apartheid i el règim colonial israelià, cap al final del genocidi que pateix el poble palestí des de fa més de 75 anys, i cap a una pau duradora amb una Palestina lliure. Tot i això, els crims continuen, els operatius militars a Cisjordània no s'aturen i els culpables, perseguits per la justícia internacional, continuen impunes, sense judici ni càstig.

Després de 467 dies de guerra genocida el balanç és terrorífic i macabre: segons dades de l'Organització de les Nacions Unides, l'exèrcit sionista ha assassinat prop de 47.000 persones, de les quals gairebé 18.000 han estat infants; tot i això, és difícil tenir-ne dades fidedignes, fins i tot la prestigiosa revista científica The Lancet calculava que la xifra podria superar les 186.000 derivades de morts indirectes per malalties, fam, set i altres causes; ha deixat més de 110.000 ferits i més d'11.000 desapareguts sota els 42 milions de tones de runa i brossa produïdes pels bombardejos massius; ha produït 1,9 milions de desplaçaments forçosos, és a dir, el 95% de la població; el 92% de les cases a Gaza han estat malmeses o destruïdes; el 68% de les carreteres i les terres de cultiu han estat malmeses o destruïdes; el 80% dels comerços han estat malmesos o destruïts; només el 50% dels hospitals funcionen parcialment; han utilitzat la fam com a arma de guerra; i han violat sistemàticament totes les lleis internacionals. En l'àmbit educatiu el 88% de les escoles han estat malmeses o destruïdes, 51 edificis universitaris han estat destruïts i 503 membres del personal educatiu han estat assassinats.

Durant 467 dies ens hem despertat cada dia amb les atrocitats comeses a Palestina. Dia rere dia les notícies de noves morts feien créixer un comptador catastròfic difícil de suportar. Aquest genocidi, retransmès en directe als mitjans de comunicació i a les xarxes socials, ha entrat a les nostres llars i a la nostra vida fins al punt que, per moments, semblava que ens havíem tornat insensibles a les imatges que ens arribaven, cada vegada més dures, de mort, patiment i destrucció.

Davant d'aquesta realitat, el personal educatiu, tant docents com professionals d'atenció educativa, i la resta de la comunitat educativa, famílies i estudiants, no podem mirar cap a un altre costat. El passat octubre, sindicats d'educació vam impulsar la campanya **#DimartsAmbPalestina**, que consisteix a visibilitzar la situació d'opressió que viu el poble palestí vestint una samarreta blanca amb un dibuix de l'il·lustrador Joan Turu i amb el lema "Palestina ens fa de mirall". La campanya té per objectiu visibilitzar el que està passant a Palestina, també a les escoles i instituts, a la vegada que els fons recaptats permeten fer arribar aliment, aigua i roba d'abric al poble palestí. Cinc mesos després el resultat ha estat de 298 comandes (7.993 samarretes), és a dir, 39.965 € que, des de la comunitat educativa de Catalunya i el País Valencià s'estan fent arribar a Gaza a través de la campanya "Gaza Solidaritat" amb el lliurament de productes de primera necessitat que el sindicat Unió Independent de Comitès Obrers Palestins reparteix entre la població civil malgrat totes les dificultats. Des d'aquí, i de tot cor, us donem les gràcies per la vostra col·laboració.

Durant aquest temps, la campanya ha estat fortament criticada per alguns mitjans de comunicació i personalitats públiques que, abanderant-se d'una suposada neutralitat, han volgut frenar l'onada de solidaritat amb el poble palestí. Tal com ja vam expressar fa uns mesos els principals agents de la comunitat educativa de manera unitària al manifest en suport al poble palestí, rebutgem frontalment que ens vulguin fer callar i que s'equipari donar suport al poble palestí amb l'antisemitisme. La nostra campanya està absolutament compromesa amb l'antiracisme i denunciem la instrumentalització de l'antisemitisme per tal de silenciar els crims d'Israel. Arreu del món veiem com cada vegada són més les persones jueves que demanen la llibertat del poble palestí. Justament, parlar de la barbàrie que va patir el poble jueu amb l'holocaust i els crims del nazisme i recordar el "mai més, enlloc, contra ningú" significa malauradament haver de parlar ara també de Palestina.

Davant dels intents de silenciar-nos, d'imposar la censura, l'autocensura i la por, cal respondre amb força i de forma col·lectiva. Educar des de l'esperit crític i en la transformació ens obliga a comprometre'ns, especialment a l'educació pública. Viure la nostra professió des del que és exclusivament tècnic i lluny de la responsabilitat i de la mobilització és, també, una forma de fer política. Els intents d'imposició de la neutralitat són un reforçament a les estructures que potencien l'opressió i les violències de tota classe i un intent d'imposar la censura i la repressió als centres de treball. Va passar durant l'aplicació de les retallades, durant l'1 d'octubre amb el cas dels docents de l'IES El Palau com a paradigma, i torna a passar avui amb Palestina. Davant dels conflictes cal prendre consciència i posicionar-se, i per això cal anàlisi crítica i rigor en el llenguatge. No posicionar-se és, en essència, posicionar-se. És esdevenir còmplice d'allò que està succeint. No podem mirar cap a un altre costat i cridar el "no a la guerra" o "per la pau" sense més ni més. Cal omplir-ho de contingut. Cal vincular-ho a la justícia i a la dignitat. I si tenim clar que l'ensenyament és una eina de transformació social, si nosaltres no actuem com a professionals amb esperit crític i d'implicació mai no aconseguirem alumnes implicats i amb esperit crític. I això passa, també, per l'exercici de l'exemplaritat i de posicionar-nos públicament.

El mateix currículum educatiu diu textualment que, tant a primària com a secundària, l'alumnat ha de poder "reflexionar i dialogar sobre valors i problemes ètics d'actualitat" i "oposar-se a qualsevol forma de discriminació i violència". Educar per a la pau i el pensament crític vol dir posicionar-se davant les injustícies, davant les violències i agressions a pobles i persones oprimides. Perquè una comunitat educativa amb consciència social, coneixedora del món que ens envolta i implicada en construir un futur millor per a tothom ha d'expressar la seva indignació davant d'aquests crims de guerra.

Ens neguem a entrar en la lògica bel·licista, ens neguem a la resolució dels conflictes per mitjà de la violència, ens neguem a despreocupar-nos del dolor aliè, ens neguem a acceptar la lògica deshumanitzant i deshumanitzadora que imposen els opressors. Insistim: MAI MÉS, ENLLOC, CONTRA NINGÚ; i apostem per l'estratègia de la mobilització popular, les aliances amb moviments socials de base, el boicot, les desinversions i sancions, des dels municipis fins a l'àmbit internacional, com a forma de lluita no violenta per aturar la barbàrie.

Perquè les escoles, els instituts, les universitats i la resta de centres formatius del país hem de fer tots els possibles per poder educar en l'esperit crític, oposar-nos a les injustícies i ajudar a transformar aquest món per tal que sigui un lloc més just i menys violent.

Per això, parlem de Palestina, per la solidaritat entre pobles, trenquem el silenci!
Ensenyem vida!

Visca Palestina lliure!

Gener de 2025

